

[Undervisningsministeren.]

ikke ment det tilrådeligt at medtage sådanne bestemmelser i lovforslaget.

Det er mit formål med dette lovforslag at sikre det af arkitektuddannelseskommissionen understregede hensyn, nemlig beskyttelsen af de byggende, der ikke selv har særlig sagkundskab og derfor bør kunne regne med, at en person, der kalder sig arkitekt i sit erhverv, også er i besiddelse af virkelig omfattende kvalifikationer. Af denne grund er forslaget hovedprincip, at kun de kan bruge arkitektbetegnelsen, som har dokumenteret deres kunnen, enten gennem aflægelse af kunstakademiets afgangsprøve for arkitekter eller ved at fremlægge deres arbejder for et særlig sagkyndigt nævn, der skal virke som rådgiver for undervisningsministeriet i sager om tildeling af retten til arkitektnavnet. Med en enkelt undtagelse bør al anden benyttelse af betegnelsen være forbudt, og for at sikre lovens overholdelse må overtrædelse af dette forbud — der findes i forslaget § 3 — straffes med bøder.

Det er naturligvis mit ønske i så vidt omfang som overhovedet foreneligt med lovens formål at beskytte folk, der under den nugældende ordning har kaldt sig arkitekt, og lovforslagets overgangsregler i § 2 er derfor gjort så rummelige som muligt, idet enhver, der ved lovens ikrafttræden har drevet arkitektvirksomhed i et år, efter indstilling af det sagkyndige nævn kan fortsætte med at bruge arkitektbetegnelsen.

Jeg anser det nuværende tidspunkt for velegnet til gennemførelse af regler på dette område, og jeg skal derfor anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Jeg skal derefter herved tillade mig overfor det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov nr. 264 af 27. maj 1950 om folkebiblioteker.*

I § 5, stk. 1, i folkebiblioteksloven af 1950 er der givet nærmere regler for beregningen af det årlige driftstilskud fra staten til de enkelte biblioteker. De satser, der nævnes i denne bestemmelse, er fremkommet ved en under hensyn til stigningen i prisniveauet foretaget ajourføring af de tilsvarende satser i den forud for 1950 gældende bibliotekslov nr. 128 af 7. april 1936, som ændret ved lov nr. 184 af 30. marts 1946.

Med henblik på eventuelle yderligere prisstigninger fandt man det i 1950 naturligt i loven at indføje en bestemmelse om, at satserne i § 5, stk. 1, skulle optages til revision efter nogle års forløb, og det blev da i § 5, stk. 2, fastslået, at forslag til lov om revision af de pågældende satser skulle fremsættes af undervisningsministeren i rigsdagssamlingen 1954—55.

Fra det biblioteksråd, der er nærmere omtalt i bibliotekslovens § 9, og som undervisningsministeren skal rådføre sig med i sager af principiel betydning for folkebiblioteksvæsenet, er der fremkommet en indstilling i anledning af den forventede revision af biblioteksloven. Denne indstilling går imidlertid ikke blot ud på en ajourføring af tilskudssatserne i § 5, men indeholder en række andre forslag, hvis fremsættelse skyldes de erfaringer, man har indvundet siden 1950. Disse videregående forslag har tildels en betydelig økonomisk rækkevidde og er også iøvrigt af en sådan karakter, at en bedømmelse af dem først vil være mulig, efter at de har været genstand for en indgående behandling, der også må omfatte forhandlinger med kommunerne og andre ministerier, og en sådan indgående behandling vil næppe kunne tilendebringes i indeværende folketingsår.

Folkebibliotekerne opnåede ved loven af 1950 meget store økonomiske fordele, og selvom deres stilling er noget forringet på grund af de prisstigninger, der har fundet sted, siden loven trådte i kraft, kan man utvivlsomt sige, at en kortere tids udsættelse af den i loven foreskrevne revision, ikke vil bringe landets folkebiblioteker i nogen økonomisk nødsituation.

Jeg anser det under disse omstændigheder for fuldt forsvarligt og også bedst stemmende med folkebiblioteksvæsenets interesser, at revisionen udskydes til foretagelse i folketingsåret 1955—56, således at der kan blive tid til at tage stilling til de af biblioteksrådet stillede forslag, der går ud over en ajourføring af satserne under hensyn til prisstigningen.

Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærbo):
Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov*

[Indenrigs- og boligministeren.]

for Færøerne om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab.

Loven, der blev stadfæstet den 21. november 1939 og senere er ændret ved lov af 10. maj 1950, foreskriver som et led i tuberkulosebekæmpelsen på Færøerne, at alle personer, der beskæftiges eller beføres ombord i færøske fiskerfartøjer, skal gennemgå en årlig tuberkuloseundersøgelse på Færøernes tuberkulosestation; det samme gælder personer, der er ombord i færøske hvalfangerbåde eller er beskæftiget på færøske hvalfangerstationer. Ordningen er indført som en forsøgsmæssig foranstaltning og skal ifølge bestemmelse i lovens § 4 underkastes revision i indeværende samling.

Det foreligger oplyst, at loven i den forløbne tid har virket efter sin hensigt. De påbudte tuberkuloseundersøgelser og kontrollen hermed har medført en væsentlig nedgang i antallet af tuberkulosetilfælde på Færøerne, men det færøske hjemmestyre finder det dog uforsvarligt endnu at opheve ordningen. Hjemmestyret har derfor indstillet, at loven forlænges uændret til 1958—59.

Da jeg — i overensstemmelse med erklæringer fra statsministeriet, fiskeriministeriet, sundhedsstyrelsen og rigsombudsmanden — kan slutte mig til hjemmestyrets indstilling, foreslås loven forlænget, således at den vil være at forelægge til revision i folketingsåret 1958—59.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at indstille lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov for Færøerne om vaccination mod difteri og stivkrampe*.

Vaccination mod difteri er jo nu et meget betydningsfuldt led i kampen mod denne sygdom. For at gøre adgangen til vaccinationer så let som muligt har det altid været således, at difterivaccine udleveres vederlagsfrit fra statens seruminstitut. Med hensyn til børn under 18 år blev det yderligere ved lov nr. 208 af 19. april 1943 bestemt, at det offentlige skulle betale ikke alene vaccinen, men også vaccinationen; udgifterne til vaccinationerne skulle afholdes

halvt af staten og halvt af vedkommende kommune.

Efterhånden blev man klar over, at det var hensigtsmæssigt at vaccinere med en blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe i stedet for med ren difterivaccine. Vaccinationerne i henhold til loven af 1943 er derfor siden 1950 i praksis blevet foretaget med denne blandingsvaccine, medmindre der fremsættes ønske om vaccination alene med difterivaccine.

Loven af 1943 fremtræder som et tillæg til epidemiloven af 1915, og da denne lov ikke gælder for Færøerne, gælder loven af 1943 heller ikke på Færøerne.

Efter indstilling fra landslægen på Færøerne har Færøernes lagting imidlertid nu vedtaget et lovforslag, hvorefter ordningen efter loven af 1943 også gennemføres på Færøerne. Forslaget anbefales af Færøernes landsstyre, rigsombudsmanden og sundhedsstyrelsen, og jeg anser det også for vigtigt, at denne betydningsfulde ordning gennemføres på Færøerne. Det forslag, der hermed forelægges for det høje ting, svarer med nogle få rent redaktionelle ændringer til lagtingets forslag. Forslaget bygger på loven af 1943, men omfatter på grund af den stedfundne udvikling både vaccination mod difteri alene og vaccination med blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe.

Statskassens udgifter til vaccinationsordningens gennemførelse på Færøerne kan anslås til ca. 3 500 kr. årlig. De første 2 år efter lovens ikrafttræden, hvor der vil blive foretaget vaccination af hovedparten af børnene på Færøerne, vil statens udgifter dog blive noget større, antagelig henholdsvis ca. 15 000 kr. og ca. 10 000 kr.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den ærede ordfører for udvalget til valgs prøvelse, for at hun kan gøre indstilling til tinget om godkendelse af et valg.

Ordføreren for udvalget til valgs prøvelse (Edel Savnte): Efter at medlem af folketinget for østre storkreds, statsminister Hans Hedtoft er afgået ved døden, og efter at distriktsleder Orla Pedersen har afgivet